

životopisy z lexikonů:

Marc- Antoine Charpentier

André Campra

Louis Nicolas Clérambault

ELISABETH CLAUDE JACQUET DE LA GUERRE

Michel-Richard De Lalande

Sébastien Brossard

Charpentier: Médée 1693

Je považována za nejlepší Charpentierovo světské dílo, ne-li nejlepší jeho dílo vůbec..

Italienismy - větší lyričnost některých partií.

Bohatá harmonie, chromatika, tónomalba, dramatická ariosa. Polyfonie ve sborových partiích.

Prolog - oslava mírumilovné (!) vlády Ludvíka.

Velký důraz na **vystižení charakterů**.

ukázka: **konec 1. aktu** – vojenská scéna, instrumentace: trubky, tympány.

ABBÉ FRANCOIS RAGUENET(1660 - 1722) - Parallèle des Italiens et des Francois en ce qui regarde la musique et les opéras, 1702

- francouzská opera má komplexní koncepci a stavbu
- fr. opera též obsahuje jasné a přesné charakteristiky (nálad, postav,...)

Naproti tomu **italská opera** je podle něj:

- slátaná, jako celek nedrží pohromadě,
- střídají se v ní mechanicky pouze recitativy a árie
- je slabá po tematické stránce - námětem je jen láska, bolest, nešťastní milenci, rozpolcenost apod.
- v oblibě jsou především kastráti a basové hlasy

O baletu:

- Francouzský styl obsahuje množství sborů, baletů, a svým charakterem rozdílných tanců
- V Itálii jsou všechny tance jakoby z jednoho těsta, jednotvárné, sbory a balety se nevyskytují
Pokud se týče **instrumentace**, tak Raguenet:
- oceňuje francouzskou práci s **dechovými nástroji, zejm. s nástroji dřevěnými - flétna, hoboje**. Ty mají velmi důležitou funkci pro afektovou teorii. *Flétna* fungovala v 18. století jako nástrojový symbol pro erotiku. Proto měla poměrně obtížnou pozici v chrámové hudbě.
- naproti tomu v Itálii se **dechové nástroje takřka nepoužívaly** – tedy v opeře, jinak samozřejmě ano
- pokud se týče **kostýmů a scénického ztvárnění oper**: ve Fr. vše přesné, vystihující charakteristiku, elegantní, v It. pouze pro zábavu a ne příliš kvalitní.
- **jazyková stránka**: R. konstatuje, že italština je zpěvnější

- italský **interpretační styl** je mnohem volnější, proto také ozdoby mohly být více zdůrazněny. Francouzská hudba má přísná pravidla, proto jsou ozdoby uhlazenější
- další velká Ragueuetova výtku vůči francouzské hudbě: francouzská hudba je pro Italy plochá, nevyskytuje se v ní žádný princip nahodilosti, žádné riziko, probíhá v jedné tónině, případná modulace je dobře připravená. V Itálii je **tonalita** víceméně volná, takže ozdoby nejsou tolik vázány na harmonii a jeví se nám jako odvážnější. Italové byli tudíž zvyklí na disonance, jejich hudba je spontánnější
- Ragueuet kritizuje též způsob **harmonické sazby** ve francouzské hudbě, kde jsou vypracovávány pouze krajní hlasy (svrchní a spodní), zatímco ostatní hlasy tvoří pouze harmonickou výplň
- ve fr. hudbě se používaly zásadně **ženské hlasy**, zatímco v Itálii **kastráti**. Jejich hlasy připadaly Ragueuetovi nepřírozené
- **Le Cerf de la Viéville (1705) Comparasion de la musique italienne et de la musique francaise.**

Ukázka Campra - **IDOMENEO**. Opera měla svou premiéru v r. 1712

Začlenění prologu jakožto součásti opery do děje - to také chválili Camprovi současníci v časopise **Mercure galante**

ZÁVĚR – bez katarze, bez komentáře sboru. Idomeneo, který se chce zabít, je potrestán tak, že zůstane naživu. Závěr - antiklimax.

Spory o přednosti francouzské a italské hudby ovšem zdaleka nekončí spisy Ragueueta a Viéuvilla. Z r. 1713 pochází disertační práce o italské a francouzské hudbě, jejíhož autora neznáme - dochovaly se pouze jeho iniciály **L. T.** Také této práce si povšimnul J. **Mattheson**, přeložil ji v r. 1722 do němčiny a vydal ji v 3. části svého spisu **Critica musica**.

- anonym zde píše, že nejlépe by bylo, spojit či smísit italský umný sloh s francouzským vkusem. To je tedy přesně to, o co usiloval ve své tvorbě F. Couperin

KANTÁTA

Kantátu můžeme nejjednodušeji definovat jakožto skladbu určenou **pro zpěv a instrumentální doprovod**. V barokní hudbě se zpravidla skládá z několika částí, které tvoří **recitativy, árie, eventuelně sbory a instrumentální ritornely**, ty však nejsou vždy.

Forma vznikla v **Itálii a vychází z monodického slohu**, italsští komponisté: **Claudio Monteverdi, Luigi Rossi, Giacomo Carissimi, Alessandro Stradella**.

Francie - zprvu vliv v písních - ***Airs sérieux è a boire***.

Jean - Baptiste Morin: obohacení oblasti komorní hudby o nový žánr a že by tento žánr měl dát možnost milovníkům hudby provozovat v **domácím prostředí tento druh redukované opery**

Témata: kantáty ***heroické, pastorální alegorické, galantní humoristické, speciální témata***.